

§ 1. Przepisy zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 12 grudnia 1951 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników szkółących robotników w zakładach pracy podległych Ministrom: Górnictwa, Przemysłu Ciężkiego, Przemysłu Chemicznego, Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Rolnego i Spożywczego, Budownictwa Przemysłowego oraz Budownictwa Miast i Osiedli (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-105, poz. 1521 i z 1952 r. Nr A-41, poz. 583)

rozciąga się na zakłady pracy podległe Ministrowi Przemysłu Drobniego i Rzemiosła, Ministrowi Skupu oraz Prezesowi Centralnego Urzędu Wydawnictw, Przemysłu Graficznego i Księgarstwa.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. *Fr. Blinowski*

865

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO I MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 lipca 1954 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 8 kwietnia 1954 r. w sprawie dokumentacji kosztorysowej dla dokonywania rozliczeń za roboty budowlano-montażowe.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 26, poz. 190), § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) w związku z § 40 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 31 stycznia 1954 r. w sprawie zasad finansowania przez banki specjalne inwestycji scentralizowanych (Monitor Polski Nr A-18, poz. 324) oraz w wykonaniu uchwały nr 415 Prezydium Rządu z dnia 7 lipca 1954 r. w sprawie wprowadzenia w 1954 r. prawidłowych podstaw rozliczeń w budownictwie (Monitor Polski Nr A-64, poz. 832) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 8 kwietnia 1954 r. w sprawie dokumentacji kosztorysowej dla dokonywania rozliczeń za roboty budowlano-montażowe (Monitor Polski Nr A-34, poz. 490) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 ust. 1. w § 2 ust. 1 oraz w § 3 termin „30 czerwca 1954 r.” zmienia się na termin „31 lipca 1954 r.”;
- 2) dotychczasową treść § 3 oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przepis ust. 1 nie dotyczy robót, dla których zgodnie z uchwałą nr 415 Prezydium Rządu z dnia 7 lipca 1954 r. w sprawie wprowadzenia w

1954 r. — prawidłowych podstaw rozliczeń w budownictwie (Monitor Polski Nr A-64, poz. 832) uzyskano zezwolenie właściwego ministra lub właściwego wiceprezesa Rady Ministrów na rozliczanie robót na podstawie umownych kosztorysów uproszczonych (tabel scalonych elementów budowy).”;

- 3) zdanie pierwsze § 4 otrzymuje brzmienie: „W przypadku braku w dniu 31 lipca 1954 r. kosztorysów, kosztorysów częściowych, wykazów uzgodnionych cen jednostkowych lub zezwoleń, o których mowa w § 3 ust. 2, przedsiębiorstwa budowlano-montażowe są obowiązane w dniu tym przerwać roboty przy obiektach, dla których brak tych dokumentów, ograniczając się do wykonania robót zabezpieczających.”;
 - 4) dotychczasową treść § 4 oznacza się jako ust. 1 oraz dodaje się ust. 2 w brzmieniu: „2. Przepisy ust. 1 mają odpowiednie zastosowanie w przypadku, gdy inwestor w terminie określonym w zezwoleniu, o którym mowa w § 3 ust. 2, nie dostarczy wykonawcy kosztorysu, kosztorysu częściowego lub wykazu uzgodnionych cen jednostkowych.”
- § 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 30 czerwca 1954 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. *Fr. Blinowski*
Minister Finansów: w z. *J. Trendota*

866

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW OBRONY NARODOWEJ I SPRAW ZAGRANICZNYCH

z dnia 8 lipca 1954 r.

w sprawie wydawania zaświadczeń o odbyciu służby wojskowej przez obywateli polskich stale zamieszkałych za granicą.

W celu unormowania sprawy wydawania zaświadczeń o odbyciu przez obywateli polskich stale zamieszkałych za granicą służby wojskowej w b. armiach zaborczych oraz w Wojsku Polskim w latach 1918 — 1939, niezbędnych do uzyskania za granicą rent z tytułu ubezpieczenia na starość, na wypadek niezdolności do pracy lub na wypadek śmierci, zarządza się, co następuje:

§ 1. Obywatele polscy stale zamieszkali za granicą, ubiegający się w myśl obowiązujących konwencji u

państw obcych o przyznanie im rent z tytułu ubezpieczenia, którzy odbyli służbę wojskową w b. armiach zaborczych lub w Wojsku Polskim w latach 1918 — 1939, mogą uzyskać zaświadczenie o odbyciu przez nich tej służby w trybie określonym w niniejszym zarządzeniu.

§ 2. Zaświadczenie określone w § 1 mogą otrzymać również członkowie rodzin obywateli polskich dla udowodnienia swych praw do przysługujących im świadczeń, zależnych od odbycia służby wojskowej przez obywatela polskiego.

§ 3. Zaświadczenie wymienione w § 1 wydają urzędy konsularne Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej właściwe ze względu na miejsce zamieszkania za granicą osób zainteresowanych.

§ 4. Dla uzyskania zaświadczenia wymienionego w § 1 osoby zainteresowane (§§ 1 i 2) powinny zgłosić wniosek do właściwego urzędu konsularnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

§ 5. 1. Wniosek o wydanie zaświadczenia powinien zawierać:

- 1) nazwisko, imię i adres osoby wnoszącej podanie,
- 2) nazwisko, imię, imiona rodziców oraz datę i miejsce urodzenia osoby, której służba wojskowa ma być potwierdzona,
- 3) możliwie dokładny przebieg służby wojskowej odbytej przez osobę wymienioną w pkt 2, nazwę jednostki wojskowej (pułk, kompania), miejsce odbywania służby wojskowej, czas trwania tej służby (od do) oraz stopień wojskowy,
- 4) stałe miejsce zamieszkania lub pobytu osoby wymienionej w pkt 2 przed rozpoczęciem odbywania służby wojskowej oraz ostatnie jej miejsce zamieszkania (pobytu) przed wyjazdem za granicę,
- 5) nazwę powiatowej komendy uzupełnień, w której ewidencji osoba ta ostatnio figurowała przed wyjazdem za granicę,
- 6) określenie celu, w jakim zaświadczenie ma być wydane.

2. Do wniosku powinny być dołączone wszelkie posiadane dokumenty lub ich uwierzytelnione odpisy, dotyczące odbytej służby wojskowej, jak np. książeczki wojskowe, wyciągi z rozkazów itp.

3. W razie braku oryginalnych dokumentów do wniosku o wydanie zaświadczenia można dołączyć dokumenty zastępcze w postaci oświadczeń dwóch osób zamieszkałych w kraju, stwierdzających odbycie przez osobę zainteresowaną służby wojskowej i czas jej odbycia. Osoby te powinny w tych oświadczeniach wskazać źródło posiadanych wiadomości. Podpisy tych osób na oświadczeniach powinny być stwierdzone w sposób urzędowy (np. przez notariusza, prezydium rady narodowej lub inny organ urzędowy).

§ 6. Wniosek wraz z dokumentami właściwe urzędy konsularne Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przesyła-

ją za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zagranicznych do Centralnego Archiwum Wojskowego w Warszawie.

§ 7. Szef Centralnego Archiwum Wojskowego po dokładnym zbadaniu sprawy na podstawie dołączonych do wniosku dokumentów (oryginalnych i zastępczych) oraz akt znajdujących się w Centralnym Archiwum Wojskowym i w innych archiwach państwowych w kraju, w razie stwierdzenia prawdziwości danych zawiadania właściwy urząd konsularny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zagranicznych, że osoba wymieniona we wniosku pełniła służbę wojskową w armii zaborczej (austriackiej, rosyjskiej, niemieckiej) lub w Wojsku Polskim w latach 1918—1939 w okresie od dnia do dnia r.

§ 8. W przypadku gdy osoba wymieniona we wniosku w aktach podanej jednostki wojskowej nie figuruje lub gdy akt tej jednostki wojskowej — na podstawie których można by stwierdzić fakt i czas odbycia służby wojskowej — w ogóle w archiwach państwowych w kraju nie ma, a do wniosku nie dołączono dokumentów zastępczych, Szef Centralnego Archiwum Wojskowego zawiadania właściwy urząd konsularny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zagranicznych o niemożności wypowiedzenia się, czy osoba wymieniona we wniosku odbyła służbę wojskową; jeżeli zaś do wniosku dołączono dokumenty zastępcze, Szef Centralnego Archiwum Wojskowego wydaje opinię, czy na podstawie tych dokumentów istnieje prawdopodobieństwo odbycia służby wojskowej.

§ 9. Na podstawie zawiadomienia (opinii) Szefa Centralnego Archiwum Wojskowego (§§ 7 i 8) właściwy urząd konsularny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej albo:

- a) wydaje osobie zainteresowanej zaświadczenie o odbyciu służby wojskowej według wzoru podanego w załączniku,
- b) odmawia wydania zaświadczenia z podaniem przyczyny odmowy.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *K. Rokossowski*
Marszałek Polski

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *M. Naskowski*

Załącznik do zarządzenia Ministrów
Obrony Narodowej i Spraw Zagranicznych z dnia 8 lipca 1954 r.
(poz 866).

Nazwa urzędu konsularnego P.R.L.

dnia

Ldz.

Z A Ś W I A D C Z E N I E

Zaświadcza się, że

(nazwisko, imię, imiona rodziców)

urodzony dnia 19 r.

(gromada, gmina, powiat, województwo)

pełnił służbę w armii Zaborczej (austriackiej, niemieckiej, rosyjskiej)*), w Wojsku Polskim*) od dnia

19 r. do dnia 19 r.

Zaświadczenie niniejsze wydaje się w celu przedstawienia

Pieczęć urzędu konsularnego
P.R.L.

Podpis kierownika urzędu konsularnego
P.R.L.

*) Niepotrzebne skreślić.